

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Decemberben, ahogy a sötétség szorításában egyre rövidülnek a nappalok, minden ember egy kicsit magába néz. Advent idején a megváltó fény eljövételét várjuk. Az esztendő fordulójához közeledve számot vetünk sikereinkkel, kudarcainkkal, jó cselekedeteinkkel, gyarlóságainkkal. Sokszor megfogadjuk, hogy jövőre sok mindent másként, jobban fogunk tenni. Megtisztult lélekkel, igaz reményekkel várjuk a karácsonyt és az új évet.

Ahogy karácsony idején együtt vagyunk szeretteinkkel, úgy kellene összetalálkozni minden nemzetnek karácsony békéjében és szeretetében.

A betlehemi kisded születésének misztériuma mindenkiben fölszabadítja a jóságot. Karácsony az az ünnep, amikor úgy érezzük: mindig így kellene élni.

Pusztaszeren, a magyarság karácsonyában is ez a vágy jelenik meg. A remény, hogy a szeretetben nemcsak a családtagok, de egy nemzet tagjai is összetalálkozhatnak, éljünk bármely pontján a világnak. A történelem minden magyar közösség számára világossá tette, mit jelent kiszolgáltatottnak lenni, mit jelent biztos otthon nélkül maradni, és mit jelent mások irgalmára hagyatkozni. Sok magyar család története, közös emlékezete őrzi a kiszolgáltatottság, a menekülés emlékeit. Ezért tudunk olyan mélyen azonosulni a fedelet kereső szent család történetével.

Pusztaszer, a nemzet születésének legendás helyszíne az összetartozás reményét kínálja. Azt, hogy hitünkben megerősödve, egymással békeességben és szeretetben, az emberiség nagy családjában is otthonra találhatunk.

Áldott karácsonyt és boldog új évet kívánok mindannyiuknak!

Budapest, 2015. adventjén

Áder János
Áder János